01/01/2022

Στον πολιούχο της υποδέχθηκε η Βέροια το 2022

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Όπως κάθε χρόνο την παραμονή της πρωτοχρονιάς στις 23.30 το βράδυ, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας.

Στο τέλος της Ιεράς Ακολουθίας ο Σεβασμιώτατος διάβασε σχετική ευχή, ευλόγησε την βασιλόπιτα και ευχήθηκε πατρικώς σε όλους καλή και ευλογημένη χρονιά.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στην μάστιγα της πανδημίας του κορωνοϊού η οποία δοκιμάζει και την ενότητα των ανθρώπων και ιδιαίτερα των πιστών. Χαρακτηριστικά σημείωσε: *“Ιδιαιτέρως θα ήθελα να προσέξουμε κάτι. Δυστυχώς παρατηρούμε ότι στο θέμα του κορωνοϊού με τις ποικίλες προεκτάσεις του έχει γίνει αφορμή διχόνοιας μεταξύ των ανθρώπων και κυρίως μεταξύ των πιστών. Από πνευματικής πλευράς*

αυτή είναι η πιο ανησυχητική συνέπεια της πανδημίας για δύο λόγους: πρώτον, γιατί δείχνει ότι πόσο μακρυά είμαστε από την μετάνοια, η οποία, όπως γνωρίζουμε, είναι η μόνη λύση για τη δεινή κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Δεύτερον, διότι στην παρούσα αναντίρρητη πολεμική κατά της Εκκλησίας οι πιστοί παρουσιαζόμαστε ως στράτευμα διηρημένο και ευάλωτο. Εάν καλλιεργήσουμε τη μετάνοια και ζητήσουμε το έλεος του Θεού, εύκολα θα βρούμε τρόπους για να συγκρατήσουμε τη μεταξύ μας ενότητα. Εάν καλλιεργήσουμε την ταπείνωση, η χάρη του Θεού θα αναπληρώσει το έλλειμα της πίστεως και θα αποφασίσουμε να αλλάξουμε κάτι στη ζωή μας.Ας παρακαλέσουμε όλοι μαζί τον Θεό, να πάρει αυτή τη μάστιγα".

Αναλυτικότερα η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Ἡ ἀγάπη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξιώνει ἀπόψε νά εὑρισκόμεθα καί πάλι ὑπό τή σκέπη τοῦ πολι-ού-χου καί προστάτου μας, τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, τοῦ Βεροιέως.

Πρίν ἀπό ἕνα χρόνο οἱ συνθῆκες δέν μᾶς ἔχει ἐπιτρέψει νά ὑποδε-χθοῦμε ὅλοι μαζί ἐν προσευχῇ καί εὐχαριστίᾳ πρός τόν Θεό τόν νέο χρόνο. Φέτος ὅμως, παρά τήν ἀνη-συχητική κατάσταση πού ἐπικρατεῖ ἐξαιτίας τῆς νέας παραλλαγῆς τοῦ κορωνοϊοῦ, ἔχουμε τή δυνατότητα αὐτή, τηρώντας πάντοτε τά ἀνα-γκαῖα ὑγειονομικά μέτρα γιά τήν προστασία τῆς ὑγείας καί τῆς ζωῆς ὅλων μας.

Ἕνας χρόνος τελείωσε ἀπόψε. Ἕνας χρόνος δύσκολος, γεμάτος ἀγωνία καί πόνο,

καθώς βρεθή-καμε ἀντιμέτωποι μέ μία ἄγνωστη κατάσταση, καθώς βρεθήκαμε σέ ἕναν πόλεμο, στόν ὁποῖο δέν δε-χό-μασταν μόνο τήν ἐπίθεση ἑνός ἰοῦ μεταδοτικοῦ, πού ὁδηγοῦσε ταχύ-τα-τα τούς ἀδελφούς μας στόν θά-νατο, ἀλλά καί τήν ἐπίθεση ἀπό-ψεων καί θεωριῶν πού ἀμφισβη-τοῦσαν τήν ὕπαρξή του, πού χλεύ-αζαν καί συκοφαντοῦσαν τά μέτρα προστασίας, πού δημιουργοῦσαν σχίσματα μέσα στήν Ἐκκλησία, πα-ρα-πλανώντας τούς ἀνθρώπους.

Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ ὅμως δέν μᾶς ἐγκατέλειψε, γιατί σ᾽ αὐτήν ὀφεί-λε-ται ἡ προστασία, ἡ θεραπεία καί ἡ σωτηρία χιλιάδων ἀνθρώπων ἀπό τήν πανδημία, πού ἔγινε ἐφι-κτή μέ τίς ἀνακαλύψεις τῶν ἐπι-στημόνων, ἀλλά καί μέ τίς ὑπεράν-θρωπες προσπάθειες τοῦ ἰατρικοῦ καί νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ νά βοηθήσουν καί νά στηρίξουν μέ κάθε τρόπο τούς νοσοῦντες.

Καί μπορεῖ ἡ δοκιμασία αὐτή τοῦ κορωνοϊοῦ νά μήν πέρασε, καί τά νέα δεδομένα νά μᾶς ἀνησυχοῦν καί νά μήν μᾶς ἐπιτρέπουν νά ἑορτάσουμε αὐτές τίς ἅγιες ἡμέρες ὅπως θά θέλαμε, πιό κοντά μέ τούς οἰκείους καί τούς ἀγαπημένους μας, μέ περισσότερους ἀδελφούς μας στούς ἱερούς μας ναούς, καί μαζί μέ κάποιους ἀδελφούς μας πού δυστυχῶς ἔφυγαν ἀπό κοντά μας καί μᾶς λείπουν, ἔχουμε ὅμως ἐλπίδες, ἔχουμε τήν ἐλπίδα μας στόν Θεό ὅτι δέν θά μᾶς ἐγκα-τα-λείψει οὔτε καί τώρα, ὅτι θά δώσει «σύν τῷ πειρασμῷ καί τήν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ἡμᾶς ὑπενεγκεῖν». Ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τηροῦμε τίς ὑποδείξεις τῶν εἰδικῶν, πού ἀγω-νι-οῦν γιά τήν ὑγεία μας, ἀρκεῖ νά ἀκοῦμε τή φωνή τῆς Ἐκκλησίας μας, πού θέλει νά μᾶς προστα-τεύ-σει ψυχῇ τε καί σώματι.

Ἡ δοκιμασία τῆς πανδημίας πού ὅλοι βιώσαμε φέτος εἶναι μία εὐ-και-ρία νά ἐπανεξετάσουμε τή σχέ-ση μας μέ τόν Θεό. Νά τόν πλη-σιά-σουμε μέ ταπείνωση καί μετάνοια. Νά ζητήσουμε μέ εἰλικρίνεια καί ὄχι ἀπό ἀνάγκη τό ἔλεός του. Ἡ σχέση μας μαζί του νά εἶναι οὐσιαστική, νά εἶναι μέρος τῆς ζωῆς μας, τμῆμα τῆς καθημερινότητός μας, πού θά ἐπιζητοῦμε, πού θά μᾶς ἀναπαύει καί ὄχι πού θά τό θεωροῦμε συνή-θεια ἤ ὑποχρέωση. Νά φροντίσου-με νά ἔχουμε οὐσιαστικότερη μυ-στηριακή ζωή, νά κοινωνοῦμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα του μέ καθαρή τήν ψυχή καί τό σῶμα μας. Νά ἀγω-νιζόμεθα νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέλημά του.

Ἡ δοκιμασία πού περνοῦμε καί οἱ συνέπειές της προκάλεσαν σέ ὅλους μας μεγάλη θλίψη γιά πολ-λούς λόγους. Ὅμως δέν θά πρέπει νά μένουμε στή θλίψη καί νά ἀπελ-πιζόμαστε, γιατί ἡ θλίψη εἶναι σύμ-φυτη μέ τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου, καί ὁ Θεός δέν μᾶς ὑποσχέθηκε μία ζωή χωρίς θλίψεις καί δοκιμασίες, μία ζωή εὔκολη καί ἄνετη. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἀναφέρθηκε στή στενή καί τεθλιμμένη ὁδό πού ὁδηγεῖ στή ζωή, ἀλλά καί ὁ ἀπόστολος μᾶς προειδοποιεῖ ὅτι «διά πολλῶν θλί-ψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν».

Ἄλλωστε, ἄς θυμηθοῦμε αὐτή τήν ὥρα πού ἀποχαιρετήσαμε τόν χρό-νο πού ἔφυγε, τό 2021, τό ὁποῖο γιά ἐμᾶς τούς Ἕλληνες ἦταν ἕνα ἔτος ἀφιερωμένο στίς θυσίες καί τούς ἀγῶνες τῶν προγόνων μας, πού πρίν ἀπό 200 χρόνια ξεση-κώθηκαν καί ἀγωνίσθηκαν καί πο-λέ-μησαν γιά νά ἀποτινάξουν τόν βαρύ τουρκικό ζυγό καί νά χαρί-σουν καί σέ μᾶς τήν ἐλευθερία, πόσες θλίψεις καί πόσες δοκιμα-σίες δέν ὑπέμειναν καί αὐτοί!

Ἄς θυμηθοῦμε ἀκόμη, καθώς εἰσήλθαμε στό νέο ἔτος, τό ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένο στά 100 χρόνια ἀπό τή Μικρασιατική καταστροφή καί τά 200 ἀπό τό ὁλοκαύτωμα τῆς Ναούσης καί τῆς Δοβρᾶ, καί τίς δυσκολίες καί τίς θλίψεις πού ἀντι-μετώπισαν οἱ πατέρες μας, πού διῆλ-θαν ὄντως διά πυρός καί σιδήρου.

Ἄς θυμηθοῦμε αὐτήν τήν ὥρα ἰδιαιτέρως τούς νοσοῦντες ἀδελ-φούς μας, ἀλλά καί τούς ἰατρούς καί τούς νοσηλευτές, οἱ ὁποῖοι ἀκα-ταπόνητοι ἀγωνίζονται, ὄχι μόνο ἀπόψε ἀλλά καί ὅλες τίς ἡμέρες καί τίς ὧρες τοῦ χρόνου πού πέρασε, γιά νά σώσουν, γιά νά θεραπεύσουν, γιά νά ἀποκατα-στή-σουν ὅσους νοσοῦν καί ὑποφέρουν ἐκτός ἀπό τήν ἀσθένεια καί ἀπό τή μόνωση πού αὐτή ἐπιβάλλει.

Ἄς θυμηθοῦμε καί ὅλους ἐκεί-νους πού τόν χρόνο αὐτό ἐργάσθη-καν σκληρά γιά νά προστατεύσουν εἴτε μέ τά ἐμβόλια εἴτε μέ τά τέστ εἴτε μέ τίς μελέτες καί τίς ἀπο-φάσεις τους τήν ὑγεία μας καί τή ζωή μας. Ἄς κάνουμε καί ἐμεῖς τό χρέος μας, προστατεύοντας τούς ἑαυτούς μας καί προσευχόμενοι στόν Θεό νά τούς ἐνισχύει καί νά εὐλογεῖ τίς προσπάθειές τους.

Ἄς θυμηθοῦμε αὐτή τήν ὥρα καί ὅσους λείπουν ἀπό ἀνάμεσά μας καί ἀπό τίς οἰκογένειές τους, κλη-ρικούς καί λαϊκούς, πού δυστυχῶς ἔφυγαν ἐξαιτίας τῆς ἀσθενείας, καί ἄς εὐχηθοῦμε ὁ Θεός νά τούς ἀνα-παύσει καί νά μᾶς ἀπαλλάξει σύντομα ἀπό αὐτή τήν πανδημία καί τή δοκιμασία.

Ἰδιαιτέρως θά ἤθελα νά προσέξουμε κάτι. Δυστυχῶς παρατηροῦμε ὅτι στό θέμα τοῦ κορωνοϊοῦ μέ τίς ποικίλες προεκτάσεις του ἔχει γίνει ἀφορμή διχόνοιας μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί κυρίως μεταξύ τῶν πιστῶν. Ἀπό πνευματικῆς πλευρᾶς αὐτή εἶναι ἡ πιό ἀνησυχητική συνέπεια τῆς πανδημίας γιά δύο λόγους: πρῶτον, γιατί δείχνει ὅτι πόσο μακρυά εἴμαστε ἀπό τήν μετάνοια, ἡ ὁποία, ὅπως γνωρίζουμε, εἶναι ἡ μόνη λύση γιά τή δεινή κατάσταση στήν ὁποία βρισκόμαστε. Δεύτερον, διότι στήν παροῦσα ἀναντίρρητη πολεμική κατά τῆς Ἐκκλησίας οἱ πιστοί παρουσιαζόμαστε ὡς στράτευμα διῃρημένο καί εὐάλωτο. Ἐάν καλλιεργήσουμε τή μετάνοια καί ζητήσουμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, εὔκολα θά βροῦμε τρόπους γιά νά συγκρατήσουμε τή μεταξύ μας ἑνότητα. Ἐάν καλλιεργήσουμε τήν ταπείνωση, ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ θά ἀναπληρώσει τό ἔλλειμα τῆς πίστεως καί θά ἀποφασίσουμε νά ἀλλάξουμε κάτι στή ζωή μας.Ἄς παρακαλέσουμε ὅλοι μαζί τόν Θεό, νά πάρει αὐτή τή μάστιγα.

Μέ αὐτές, ἀδελφοί μου, τίς ταπεινές σκέψεις εὔχομαι πατρικά ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ διά πρεσβειῶν καί τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου καί τοῦ προστά-του μας ἁγίου Ἀντωνίου, νά μᾶς χαρίζει τή νέα χρονιά ὑγεία ψυχῆς τε καί σώματος καί νά μᾶς δίδει ὅ,τι ἔχει ἀνάγκη ὁ καθένας μας.

Καλή καί εὐλογημένη χρονιά! Χρόνια πολλά!

ΔΕΙΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ